
Oprejst fra de døde

By David Wilkerson

September 7, 2009 Som kristne tror vi på Jesu Kristi opstandelse. Efter Jesu korsfæstelse, gik Helligånden ind i gravkammeret, hvor Jesus lå, og oprejste ham fra de døde. Derfor synger vi i påsken: "Kristus opstod fra graven, og sejrede over fjenden. Nu regerer han for evigt sammen med de hellige."

Vi tror også, at vi vil genopstå på grund af Kristi sejr. Det vil ske når Jesus kommer igen. Skriften fortæller, at vi alle vil blive forandret på et øjeblik. Helligånden vil oprejse os fra denne jord, med legemer som ikke kan forgå, og anbringe os i Herrens nærhed.

Det er den opstandelseskraft som Paulus beskriver i sine breve. Det er Guds kraft, som oprejser de døde.

Jeg ønsker at vise dig at Kristus også oprejser døde i vores tid. Jeg taler nu om opstandelseslivet, som Gud giver til dem som er åndeligt døde. Paulus beskriver denne livgivende kraft i sit brev til Efeserne:

"Også jer har han gjort levende, jer der var døde i jeres overtrædelser og synder, som I før vandrede i, da I lod jer bestemme af denne verdens tidsalder og af ham, som hersker over luftens rige, den ånd, der stadig virker i ulydighedens børn.

Til dem hørte også alle vi engang. I vort køds begær gjorde vi, hvad kødet og sindet ville, og vi var af natur vredens børn ligesom de andre.

Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med, gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus – af nåde er I frelst – og han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus." (Ef. 2, 1-6).

Lige nu er mange kristne åndeligt døde – de har ikke et egentligt liv. Når du lever i 'kødet' vil det på et eller andet tidspunkt medføre døden. Jeg taler ikke om en fysisk død. Jeg taler om at blive drænet for liv. For eksempel, jo mere du dyrker materielle goder og kødelig tilfredsstillelse, des mere vil du blive fristet til at dyrke dem. Og des mere tom bliver du indeni. Det er åndelig død.

Paulus refererer til dette når han siger, "Vi havde fældet dødsdommen over os selv, for at vi ikke længere skulle stole på os selv, men på Gud, som oprejser de døde." (2. Kor. 1, 9). Det han siger her er, "Herren friede mig fra døden, og han bliver ved med at udfri mig. Det vil han også trofast gøre i fremtiden."

Der er en kraftfuld beretning bag det som Paulus siger her. På et tidspunkt prædikede han i Efesus, en by, som tilbad gudinden Diana. Sølvsmedene i denne by havde tjent formuer på at sælge små statuetter af gudinden. Men da Paulus kom, prædikede han: "Din gud er en falsk gud. Der er kun én sand Gud. Og hans søn levede og døde for at de, som var døde i synd, kunne leve."

Det gik op for de rasende sølvsmede, at deres levebrød var i fare. Så de hidsede pøbelen op til at gå til angreb på Paulus og slå ham ihjel. Paulus var overbevist om at han skulle dø.

Det var på dødens rand, at Paulus skrev disse fængslende ord. Paulus tilstod, "Om den trængsel, som ramte os i provinsen Asien, vil vi have, at I skal vide dette, brødre: Den var så tung, at det var langt mere, end vi kunne bære, så vi endog opgav håbet om at bevare livet." (2. Kor. 1, 8). Og han tilføjede

---

denne forklaring, " , "Vi havde fældet dødsdommen over os selv, for at vi ikke længere skulle stole på os selv, men på Gud, som oprejser de døde." (2. Kor. 1, 9) (- min fremhævelse).

Sig mig, har du nogensinde være så langt ude som Paulus var? Meget længere ude end dine kræfter rakte? Langt udover din styrke, og så langt nede at du havde opgivet håbet om livet? Da Paulus sagde, "Jeg havde opgivet håbet om livet", sagde han, at han stod overfor en dødsdom: "Vi havde fældet dødsdommen over os selv."

Men her kom Gud og udfriede ham. Efter at have oplevet dette mirakel, skrev Paulus til menigheden i Efesus: "Jeg er blevet oprejst fra døden. Herren drog mig op af graven. Jeg stod ansigt til ansigt med døden, men Gud genoprejste mig!"

Her i New York City ser vi massevis af mennesker i dagligdagen, som tilsyneladende er levende, men som i virkeligheden er døde.

Denne by ser ud som om den er selveste definitionen på liv. Den er aldrig stille, sover aldrig. Enorme organisationer har travlt med at indgå aftaler, en kæmpemæssig detailhandel flytter rund på varer, underholdningsindustrien sælger tusindvis af billetter til shows og forestillinger.

Samtidig kaprer gadehandlerne kunder, caféindehaverne serverer mad og taxachaufførerne suser forbi og samler kunder op og sætter kunder af. Der handles og købslås. Alle har så travlt. New York er simpelthen ikke en by som på nogen måde ser død ud.

Men Guds Ånd virker i hjertet og stiller dette spørgsmål: "Er dette livet? At købe og sælge. At have travlt? Medfører mere aktivitet ægte liv? Hvad er der under den travle overflade?"

Om aftenen vælter folk ud på New Yorks gader for at deltage i nattelivet. For de som ikke kender Kristus, er det sjovt at deltage i byens fester. Synd er sødmefyldt og New Yorks natteliv gør af at man tilsyneladende føler sig i live.

Men synd ender til sidst med kedsomhed. Og den samme synd, som giver nydelse, bringer sorg til sjælen når festen er forbi.

Gud mener det når han siger, "Syndens løn er døden." (Rom. 6, 23). Gennem hele Romerbrevets kapitel 8, udpensler Paulus de destruktive realiteter som synd medfører. Han siger, "Hvis du lever i kødet vil du dø. At være drevet af lyst og leve efter sanserne fører til døden. Legemet et dødt på grund af synd."

Ganske enkelt – død betyder at der ikke er liv. Og kun Jesus bringer liv idet han erklærer, "Jeg er opstandelsen og livet."

Fordi ikke-troende mangler liv, vil alt hvad de efterstræber føre til døden. Dette er årsagen til at så mange anvender alkohol, lykkepiller og narkotiske stoffer. At blive høje er ikke længere en fest for dem. Der er nærmere et forsøg på at bedøve smerten som synden har ført til, en smerte som er forårsaget af reel tomhed.

"Formørkede i sindet og fremmede for livet i Gud i deres uvidenhed og deres hjertes forhærdelse. I deres afstumpethed har de hengivet sig til udsvævelse, så de af griskhed begår alle slags urene handlinger." (Ef. 4, 18-19).

Hvilken frygtelig tilstand Paulus beskriver her. Det han siger er "Sådanne mennesker har givet sig så meget over til verdens glæder og lyster, at de ikke længere kan føle noget som helst." De er ganske enkelt blevet følelsesløse overfor Gud og overfor livet.

I sin nåde rækker Herren ud til hver en følelsesløs sjæl. Paulus viser kontrasten i forhold til de, som er en del af Kristi legeme: "Sådan har I ikke lært om Kristus, så sandt som I har hørt om ham og er blevet oplært i ham, sådan som det er sandhed i Jesus, at I skal aflægge det gamle menneske, som hører til jeres hidtidige levned, og som ødelægges af sine forførelseriske lyster, og at I skal fornyes i sind og ånd og iføre jer det nye menneske, skabt i Guds billede med sandhedens retfærdighed og fromhed." (Ef. 4, 20-24).

Paulus gør sit budskab helt enkelt: "Du kan blive genoprejst. Du kan blive forandret. Du kan komme ind til nyt liv."

Da jeg prædikede over dette budskab i Times Square Church, fik jeg øje på en kvinde i vores forsamling, som havde brugt årevis på at danse nætterne væk og festet til den lyse morgen. Hun havde bogstavelig talt brugt ti år på en natklub i nærheden i forsøget på at finde fred.

Da hun kom til vores menighed, var hun godt og grundigt træt af det hele. Åndeligt død. Hun kom med et længselsfuldt og søgende hjerte. Som hun hørte mig prædike, tænkte hun, "Denne mand taler direkte til mig. Han læser mine tanker. Han må være en tankelæser!"

Hun fandt senere ud af at det var Helligånden, som afslørede hendes inderste hjerte. Den aften gik hun ned ad midtergangen og gav sit liv til Jesus. Nu lever hun i kraften fra ham som er opstandelsen og livet!

I hver en menighed kan du se på dem ved siden af dig og se en 'tidligere død', som har fået liv. Ligesom du, var dine brødre og søstre i menigheden engang døde i deres overtrædelser og synd. Mange af de lykkeligt gifte par du ser, havde på et eller andet tidspunkt overvejet en skilsmisse. De troede engang at deres ægteskab var uden håb. Men Gud rejste dem op til nyt liv.

I denne uge modtog jeg en e-mail fra en pastor som havde forladt sin menighed. Denne mand var overbevist om at han var mislykket. Han var faldet i dyb synd og havde mistet sin kone og børn. Hele hans liv var faldet fra hinanden, og han stod nu og stirrede døden lige ind i ansigtet.

I den mørkeste stund bøjede han sine knæ og råbte på hjælp. Jesus kom til denne nedbrudte, desperate mand og gav ham nyt liv. Kort tid derefter kontaktede hans kone ham og spurgte, "Jeg savner Jesus. Kan vi forsøge igen?" I dag arbejder denne pastor i et af vores narkotikaafvænningscentre.

Bemærk Brevet til Efeserne 2, 1-2: "Også jer har han gjort levende, jer der var døde i jeres overtrædelser og synder, som I før vandrede i, da I lod jer bestemme af denne verdens tidsalder og af ham, som hersker over luftens rige, den ånd, der stadig virker i ulydighedens børn."

Måske beskriver dette din oplevelse. Før du kendte Herren, gjorde du som det passede dig. Du var indhentet af tidsånden, syndede på alle områder. Du troede, at du kunne gemme Gud væk til et senere tidspunkt. Du troede, at dine gode gerninger og din velgørenhed ville frelse dig.

Men så kom Herren til dig. "Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han

---

elskede os med, gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus – af nåde er I frelst – og han oprejste os sammen med ham og satte os med ham i himlen, i Kristus Jesus.” (Ef. 2, 4-6).

Kære ven. Dette handler om at få nyt liv. Et liv som du kun kan finde i Jesus. Paulus taler ikke om den sidste opstandelse. Han beskriver hvad Gud gør her på jorden. Opstandelse lige nu og her!

Sig mig. Er det ikke opstandelse når Guds Ånd går gennem gaderne og rækker ud til den nødlidende synder og forandrer ham? Det er sket for hundredvis af mennesker i vores menighed. Mange boede på gaden – nogle var hjemløse, andre var narkomaner, nogle var prostituerede – og Jesus berørte dem med nyt liv.

Dette sker også i kirker verden over, som prædiker evangeliet. Uanset om menigheden er stor eller lille. Døde mennesker bliver forandret, får nyt liv fordi i Kristus bliver alle ting nyt. ”Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til!” (2. Kor. 5, 17).

Jeg tro på det der kaldes ’guddommelige aftaler’, som er arrangeret af Helligånden. En ung mand mailede for nylig til mig om en dramatisk begivenhed i hans liv. Hans skrev, ”Jeg var modløs fordi jeg havde mistet alt. Jeg følte simpelthen ikke at det var noget håb for mig mere. Jeg havde kastet mig ud i enhver synd. Alt muligt for at finde fred. Men intet hjalp.

Til sidst besluttede jeg, at jeg havde fået nok. Jeg satte en pistol mod tindingen, parat til at skyde mig selv. Da bad jeg en sidste bøn: ”Gud hvis du findes og du elsker mig, så må du hellere stoppe mig, for ellers dør jeg.”

”I det øjeblik hørte jeg en stemme indeni mig, som sagde, ”Kig i din postkasse.”

Den unge mand lagde sin pistol og gik ud for at se i sin postkasse. En anonym person havde sendt ham en pakke. Han åbnede den og fandt, at det var en kopi af min bog *Korset og Springkniven*.

Den unge mand satte sig og begyndte at læse. Han fortsatte med at læse, til han havde læst hele bogen. Da han lukkede bogen begyndte han at græde, ”Gud, hvis du kan frelse Nicky Cruz, en ond bandeleder, kan du også frelse mig.”

I dag er denne unge mand brændende for Herren. Gud kom og greb ind og frelste ham fra en dobbelt død!

Jeg spørger dig, hvad fik dig til at komme ind i menigheden?

Hvad forventede du da du første gang kom til en gudstjeneste? Kom du med et åbent hjerte? Håbede du, at noget ville gennembore din sjæl og tale fred til dig? Håbede du at blive berørt dybest inde og få fred?

Jeg siger dig. Du endte ikke i din kirke ved en tilfældighed. Guds barmhjertige Ånd ledte dig derhen. Faktisk har han haft dig i søgelyset længe. Som Gud siger til os, ”Du valgte ikke mig, men jeg valgte dig.” (Johs. Ev. 15, 16).

Herren er suveræn. Han leger ikke med menneskers liv. Han kan ryste himmel og jord for at opnå det han vil. Og han har sat dig lige hvor du er – både for at frelse dig og for at bringe dig ind i hans plan

---

for dit liv.

For nogle år siden kom en ung kvindelig narkoman for at høre mig prædike. Hun fik heroin ved at prostituere sig. Denne forhærdede unge kvinde følte ikke længere noget som helst. Faktisk havde hun aldrig nogensinde grædt. Hun var koldhjertet, bitter og død indeni.

Men halvvejs inde i min prædiken følte hun sig varm indeni. Pludselig følte hun at hun skulle bede: "Gud hvis du findes, så få mig til at græde."

En tåre faldt. Så én mere. Og én mere, indtil en flod af tårer løb ned ad hendes kinder. Ud kom al bitterhed og al forkastelse.

Denne unge kvinde var Cookie Rodriguez, som senere skrev bogen, *Please Make Me Cry*. Hun blev rejst op fra de døde. Lige nu rejser Cookie rundt i Texas og fortæller om Gud opstandelseskraft,

Gud kalder på alle sine fortabte sønner og døtre og beder dem komme hjem. For Gud betyder det intet hvor dybt du er sunket i synd. Det betyder intet, at du ikke tror, at han elsker dig. Hans kærlighed og nåde er ved dit hjertes dør. Bare åbn den dør. Lige nu. Og han vil komme og oprejse dig til et nyt liv.

Her er Guds kald til dig fra Brevet til Efeserne 4, 17-23: (forkortet)

" Lev ikke længere som hedningerne, tomme i deres tanker, formørkede i sindet og fremmede for livet i Gud i deres uvidenhed og deres hjertes forhærdelse. I deres afstumpethed har de hengivet sig til udsvævelse, så de af griskhed begår alle slags urene handlinger. Sådan har I ikke lært om Kristus.., I skal aflægge det gamle menneske, som hører til jeres hidtidige levned, og som ødelægges af sine forførelseriske lyster, og at I skal fornyes i sind og ånd og iføre jer det nye menneske, skabt i Guds billede med sandhedens retfærdighed og fromhed."

Amen!